

Nejenom Afrika samotná, ale také její umění se vyznačuje nekonečným bohatstvím a rozmanitostí kulturních tradic a výtvarných forem. Tisíce kmenů, každý se svojí vlastní historií a tradicí, byly v průběhu 19. století na pokyn zvenčí vměstnány do uměle vytvořených hranic několika desítek států. Za podobné situace je nejenom nemožné mluvit o jednotné kulturní tradici celého afrického kontinentu, často je dokonce velmi obtížné najít jednotnou kulturní tradici i v rámci jedné poměrně malé africké země. Africké umění si můžeme nejlépe představit jako pestrou mozaiku jednotlivých stylů a kultur, z nichž je možné při troše trpělivosti složit obraz moderní historie afrického kontinentu.

V průběhu 20. století bylo vydáno nespočetně publikací o africkém umění – do 60. let především o tradičním kmenovém umění, později se objevují i snahy o zmapování situace moderního a současného afrického umění. Autoři těchto děl se obvykle předem vzdávají nároku napsat komplexní historii umění na africkém kontinentu s poukazem, že na to je ještě brzy. Podobný cíl si neklade ani moje práce, ve které bych chtěla především ukázat, s jakými přístupy ke skládání této mozaiky se v průběhu 20. století můžeme setkat a jak se tyto přístupy během uvedené doby proměňovaly.

Základem mé práce jsou dva příběhy, které začínají ve stejném okamžiku, tzn. během let vrcholící kolonizace afrického kontinentu časově shodné s nástupem evropské moderny. První vypráví o objevu afrického umění modernisty, na počátku 20. století, druhý se zaměřuje na téma vznikající africké moderny a na počátky jejího teoretického přijetí.